

H L A S MUČEDNÍKŮ

ČLEN
MEZINÁRODNÍ
KŘESŤANSKÉ
ASOCIACE
ICA

MUČEDNÍCI KŘESŤANSKÉ VÍRY
/SKRYTÉ KAMENY V NAŠICH ZÁKLADECH/
BISKUP HAIK HOVSEPIAN-MEHR
(1946–1994)

Haik Hovsepian-Mehr, představitel církve *Assembly of God* byl umučen před deseti lety v Íránu militantními muslimy. Poměry v této zemi, která se v roce 1979 stala islámskou republikou se od té doby takřka nezměnily. Zde uvádíme některé z komentářů biskupa Haika, které napsal zhruba rok před svou smrtí.

Islámská revoluce byla v jistém smyslu pro církve velkým požehnáním, neboť jsme se naučili mnohému, co by nám jinak uniklo. Pronásledování vyvolaným pomáhá zůstat v Íránu a pokračovat v práci, navzdory všem projevům nepřátelství ze strany odpůrců. Současně může církve snáze rozpoznat, kdo jsou její skuteční služebníci a kdo jsou najatí pouze za mzdu. Před revolucí jsme měli řadu křesťanů, kteří měli z církve nějaký prospěch, ale po ní již nezbyl ani jeden! Důvodem je to, že kdo dnes přijde ke Kristu, musí za to zaplatit příslušnou daň, někdy je to i ztráta života, někdy jen finanční a hmotné zajištění. Dalším požehnáním revoluce byla duchovní jednota křesťanů všech denominací.

Jistý presbyteriánský pastor z města Tabríz byl tak krutě zbit, že po jednotýdenním věznění měl problémy s páteří a trpěl závratěmi. Jistý bratr z města Ahváz byl uvězněn na 27 dnů. Vyhrožovali mu a požadovali, aby spolupracoval s tajnou policií a donášel jim zprávy o nových konvertitech. Chvála Bohu, všichni pastoři zůstali věrní svému povolání ačkoli většina z nich prošla přetěžkými časy.

Emigrace některých pastorů a církevních členů, kteří odcházeli z Íránu, byla další hrozbou zdejší

pokračování na str. 1

4

2004

*Pamatujte na vězně,
jako byste byli
uvězněni s nimi;
pamatujte na ty,
kdo trpí, vždyť i vás
může potkat utrpení.*

ŽIDŮM 13,3

NAKLADATELSTVÍ STEFANOS NABÍZÍ:

- Rasooli & Allan – *Lékař z Kurdistánu*
Příběh o obrácení muslimského mullaha.
A5, 134 stran, cena 67 Kč.
- Richard Wurmbrand – *Vítězná víra*
Inspirující čtení na téma křesťanské víry a svědectví. 12×18 cm, 176 stran, cena 89 Kč.
- Ken Anderson – *Smělý jako beránek*
Životní příběh známého čínského křesťanského disidenta. A6, 170 stran, váz. 127 Kč.
- Pavel Rejchrt – *Dvanáct kázání*
Sbírka kázání českého malíře, básníka a literáta z posledních deseti let, ve kterých se autor zamýšlí nad duchovní situací současného křesťanstva i společnosti.
Váz. brožura, 14×19 cm, 96 stran, 137 Kč.
- John Bunyan – *Milost přehojná*
Duchovní autobiografie Johna Bunyana.
11,5×17,5 cm, 192 stran, cena 147 Kč.
- John R. Weinlick – *Hrabě Zinzendorf*
Životní příběh hraběte Mikuláše Ludvíka Zinzendorfa, nejvýznamnějšího představitele Obnovené Jednoty bratrské. Vázaná brožura, 12×19 cm, 232 stran, cena 165 Kč.
- Hermann Hartfeld – *Víra navzdory KGB*
Autentické vyprávění o pronásledování křesťanů v Sovětském svazu v šedesátých letech.
12×19 cm, 304 stran, cena 167 Kč.
- Richard Wurmbrand – *Kristus na židovské cestě*
Autor – sám židovského původu – uvažuje na židovské téma.
12×18 cm, 248 stran, cena 165 Kč.
- Sam Wellman – *William Carey*
Kniha o životě anglického misionáře v Indii.
Vázaná brožura, 12×19 cm, 160 stran, cena 157 Kč.
- Milena Kolmanová – *Kruh z maličkých*
Povídky evangelické spisovatelky z prostředí lyrické jihočeské krajiny z období válečných a poválečných let. Vázaná, 11,5×17,5 cm, 160 stran, cena 137 Kč.
- Mike Fearon – *Martin Luther*
Beletrizovaná biografie jedné z klíčových postav historie křesťanství.
Vázaná brožura, 12 × 19 cm, 112 stran, cena 155 Kč.
- Anatolij Granovskij – *Byl jsem agentem NKVD*
Memoáry agenta sovětské tajné služby, působícího krátce také v poválečném Československu.
Vázaná s přebalem, 12×19 cm, 288 stran, cena 235 Kč.
- Tom White – *Akce Kuba*
Po sedmnácti měsících vězení na Kubě vypráví autor vzrušující příběh církve trpící za „třtinovou oponou“.
A6, 230 stran, cena 73 Kč.
- Darlene Deiblerová-Roseová – *Ve stínu vycházejícího slunce*
Podivuhodný příběh americké misionářky v japonském zajetí za druhé světové války.
Vázaná s přebalem, 12×19 cm, 288 str., cena 238 Kč.
- Richard Wurmbrand – *Vězeňské zdi kdyby promluvíly*
Autorova kázání, sestavená na samovazbě, která jsou pozoruhodným a jedinečným dokumentem o hlubinách křesťanské víry uprostřed nelidského teroru a zoufalství.
Vázaná, 12×18 cm, 136 stran, cena 175 Kč.

Nabízené knihy z nakladatelství STEFANOS si můžete objednat na naší adrese, uvedené na zadní straně obálky. Poštovné ani balné není účtováno.

Richard Wurmbrand napsal...

STAVĚNÍ NA SVATÉ PŮDĚ SEBEZAPŘENÍ

Ten bude veliký...
(LUKÁŠ 1,32)

Naši milovaní,

Židé mají pro slovo „veliký“ výraz *gadol*, avšak nemají žádný ekvivalent pro „ohromný“, „obrovský“ či výjimečný. Nemohou tedy Boha a Krista nazvat víc než velikým. Avšak jistě je božství něčím mnohem větším, než představuje prosté slovo „veliký“.

Až do sedmnáctého století vědělo lidstvo o vesmíru jen to, co bylo možné vidět prostým okem. Pak Galileo sestrojil primitivní dalekohled. Od té doby se astronomické přístroje nesmírně zdokonalily.

Dnes víme o miliardách galaxií, z nichž každá obsahuje miliardy hvězd. Naše slunce, které bibličtí autoři považovali za střed vesmíru, označují v současnosti odborníci za malou hvězdu na okraji naší galaxie.

Hvězdy jsou od sebe nesmírně daleko. Nejbližší k nám je Alfa Centauri, ke které by vesmírná loď pohybující se rychlostí světla (300 000 km/s) putovala čtyři roky.

ÚSILÍ DOSÁHNOUT NEJVYŠŠÍCH CÍLŮ

Lidské omezené poznání malého vesmíru vede k tomu, že člověk ve svém myšlení zůstává jen na malé úrovni. Bůh nemůže být omezen

pokračování z 1. str. obálky

církvi. Velký počet církevních představitelů a členů, kteří hledali lepší podmínky jak pro duchovní, tak i hmotný život, začali odcházet do jiných zemí. To byl další ďáblův závan na církev. Již více než třetina všech iránských evangelikálních pastorů odešla ze země. Stovky křesťanů emigrovaly na Západ a církev se ocitla ve velké krizi.

Pronásledování pokračovalo. Nepřátelé evangelia se ničemně pokoušeli uvěznit další pastory. Jeden z nich byl v prosinci 1990 ve vězení oběšen. Měl úplně slepou manželku a čtyři děti. Byl muslimským konvertitou, který byl ordinovaným letničním pastorem ve městě Mašhad. Jistý starší jednoho sboru je již osmý rok ve vězení. Byl obviněn ze změny svého náboženství a podle islámu se tak stal odpadlíkem. Ve vězení jsou i mnozí další. Jejich jediným zločinem bylo prozelytství. Je až neuvěřitelné, jak tyto draží muslimští konvertité stojí pevně ve víře. Uvedu jeden případ. Když byl pro svou víru umučen rev. Hossein Soudmand, přišel za mnou jeden muslimský prozelyta a se slzami v očích mi řekl: „Trápím se kvůli tomu, že jsem nebyl umučen jako pastor Soudmand.“ Tento bratr byl zanedlouho zatčen. Byl obviněn z populárního prodeje Nových Zákonů. Strávil 45 dní ve vězení. Řekli mu, že za svou víru bude zabit. Když ho zatýkali, řekl své ženě a dětem sbohem, nakonec však byl propuštěn. Je pro iránské křesťany charakteristické, že když jdou do vězení, tak čekají, že tam zemřou mučednickou smrtí.

Je mnoho muslimů, kteří přicházejí do kostelů a vyjadřují tam svou touhu přijmout křesťanství, ale obávají se následného pronásledování či popravy. Jsem pře-

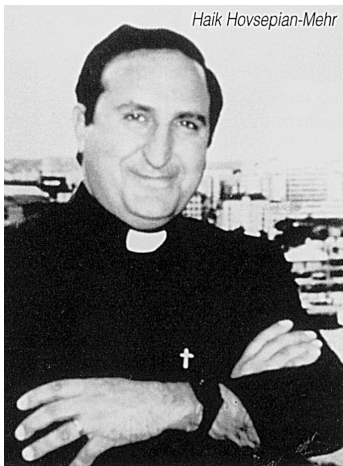
svědčen, že kdyby došlo k odstranění této překážky, měli bychom mnoho nově obráčených.

Jedna věc, kterou bych rád zdůraznil je, že nominální křesťané (etničtí Arménci) nemají žádné zvláštní těžkosti a vláda se dokonce snaží řešit jejich vlastní problémy. Kvůli tomu, že jsou křesťané, je nikdo nepronásleduje. Pronásledování začíná tehdy, když evangelizujeme.

Smrt biskupa Haika i dalších iránských křesťanů přinesla ovoce. Dnes několik tisíc muslimských konvertitů uctívá Ježíše Krista v rámci domácích církví. Hrubý odhad jejich počtu se pohybuje kolem 15 000–25 000. I kdyby bylo pravdou menší číslo, byl by Írán co do počtu nových muslimských konvertitů ke křesťanství na prvním místě na světě.

Odvaha a oběť našich bratří i bolest vdov, které po nich zůstaly, nejsou marné. Modlete se křesťanské rodiny v Íránu. Hlas mučedníků intenzivně spolupracuje při tisku Biblí a křesťanské literatury pro Írán.

– *Hlas mučedníků*, USA,
červen 2004

jen na vládce malého národa – Boha Izraele. Je to jako bychom prezidenta celého státu degradovali na starostu nějakého malého města.

Ježíš rozšířil lidské poznání Boha na Otce všech lidí ve všech národech. Nyní víme, že Bůh nepřebývá jen v nějakém konkrétním stánku úmluvy, ale že volá každého člověka, aby se stal jeho chrámem. Kdokoli mu upírá toto privilegium, není ještě skutečně zralým křesťanem.

Představme si člověka, který měl v sobě potenciál stát se velikým géniem – třeba skladatelem nebo malířem – ale nebyl si svého mimořádného talentu naprosto vědom a svůj život prožil jen ve starostech o všední věci! Tak je tomu s každým člověkem, který se ve svém životě spokojil s něčím menším, než je Boží povolání.

Musíme mít v životě ty největší ambice. Bůh je větší než dokáže slovo „velký“ vyjádřit.

VĚTŠÍ SKUTKY NEŽ JEHO

„Běžte tak, aby jste získali cenu“ (1. Korintským 9, 24)

Člověk může vybojovat cenu pouze tím způsobem, že předběhne všechny své konkurenty. Proto je velmi důležité, abychom zjistili, jaké máme specifické dary, v jaké oblasti můžeme uspět. Ale dokonce i s tím nejskromnějším povoláním můžete být nejlepší. Dobrý sborový domovník je lepší než špatný pastor.

Ježíš prohlásil něco opravdu překvapivého: Budete činit větší skutky, než které já činím (Jan 14,12). Je však zřejmé, že činit skutky lásky je pro hříšného člověka vyšší metou než pro Toho, kdo je Bohem lásky po celou věčnost.

VZNEŠENÉ POVOLÁNÍ

Naše misie kdysi začala se skromnou touhou pomáhat pronásledovaným křesťanům v Rumunsku. Brzy však rozšířila své pole působnosti na všechny komunistické země a nakonec i na země muslimské. Nyní se dostáváme

rovněž na práci mezi teroristy a ztracené kmeny Izraele. Z jediné jiskry tajné schůzky v podkrovním obydlí v Bukurešti, při které jsme se s manželkou setkali s dvěma anglickými pastory (Stuart Harris a J. Moseley), vypučely oddenky, které nyní rostou na všech kontinentech.

Naše misie tisknou a distribuují miliony kusů křesťanské literatury v Africe, Asii a na Středním východě. Máme své tiskárny v Německu, Austrálii a dokonce provozujeme i tajné tiskárny v zemích s nejtvrdějším protikřesťanským útlakem.

Vaše dary pomáhají pronásledovaným v mnoha a mnoha zemích světa.

Nyní hledáme nová pole působnosti.

Z NAŠÍ POŠTY

Jedna sestra nám napsala následující řádky: „Jsem překvapena, že píšete jen o utlačovaných, kteří žijí v zemích nesvobody. Můj manžel, který se sám považuje za věřícího, mě po mnoho let doma bije. Křesťané mi říkají, že žena by od muže neměla odcházet. Ale co když mě nakonec umlátí k smrti? Má Bůh povzbuzení pro ženy, jako jsem já?“

Další žena píše: „Jsem již celý rok se svým postiženým synem bez domova. Tisíce lidí si zde zoufá. Ačkoli vlastníci pozemků dostali od státu subvenci, aby zaměstnali bezdomovce a díky tomu jejich počet klesl, naše situace se ve skutečnosti ještě zhoršila. Občas ztrácím víru a cloumají mnou pochybnosti, ale když čtu vaše publikace o trpících křesťanech, úžasně mi to pomáhá.“

Jiný čtenář píše: „Můj manžel mě opustil a vzal sebou i děti. Připojil se k jisté sektě, jejímž zakladatelem je ‚pastor‘, který byl uvězněn za krádeže dětí. Je to skutečně zločinecká organizace, skrývající se za označením ‚církev‘.“

Další píše: „Velice trpím kvůli rozbrojům v naší církvi, které ji rozdělují.“

A ještě další: „Moje žena je chorobně svárlivá. Rozhodl jsem se od ní definitivně odejít, když jsme se pohádali kvůli jejímu ná-

■ Írán

SATELITNÍ PROGRAMY PŘIVÁDĚJÍ MNOHÉ KE KRISTU

Před časem začal Hlas mučedníků podporovat křesťanské televizní vysílání v jazyce *farsí* určené pro obyvatele Íránu. Někteří z íránských diváků pak telefonují přes oceán, aby se dověděli něco dalšího o Ježíši. V Íránu existuje jedna z největších sítí domácích církví, jejíž členové jsou muslimští konvertité. Zde jsou dva z dopisů, které jsme obdrželi:

OD ČERSTVÉHO KONVERTITY ZE ŠÍRÁZU:

„Přišel jsem k poznání Krista díky vašim programům. Chci, abyste věděli, že vaše pořady sleduje velké množství lidí a vaše poselství má na ně veliký vliv. Před dvěma měsíci, během Ašhóry (šíitský náboženský svátek) jsem na ulici pozoroval, jak lidé během náboženských obřadů pláčí, bijí sami sebe a zasazují si řezné rány. Když jsem tam stál, náhle jsem uslyšel, jak si lidé kousek ode mne povídají o Ježíši. Říkali: ‚Co tady vidíme, jak je islám praktickován, je tak strašně vzdáleno křesťanství líceném na satelitním vysílání. Tam říkají, že Bůh je láska. Uctívají Boha plni štěstí a radostně mu zpívají. Říkali tam, že Bůh nemá zalíbení v tom, když se někdo za své hříchy bije, neboť za nás zaplatil Ježíš výkupně. A to je ten velký rozdíl mezi islámem a křesťanstvím.“

OD ŽENY Z ANGLIE (JEJÍ RODIČE ŽIJÍ V ÍRÁNU)

„Díky za vaše výborné programy, které jsou plné požehnaní. Mám pro vaše relace své vlastní označení – říkám jim ‚nebeské pořady‘. Když je sleduji zde v Anglii, myslím přitom na svou matku, která žije v Íránu,

a přejí si, aby je i ona mohla sledovat. Bohužel před několika měsíci přišli do našeho domu policisté a zkonfiskovali nám jak satelitní anténu, tak přijímač. Dokonce mému otci uložili zaplatit pokutu, protože prý nesmí takové zařízení vlastnit. Můj dědeček, který má v iránské televizi významné postavení, se přel s mou matkou, která tuto satelitní televizi chtěla. A tak můj otec raději matce nedovolil, aby si opatřila nové zařízení. Když jsem viděla váš poslední program o vztahu mezi manželi, tolik jsem si přála, aby se na něj dívali také moji rodiče a dědeček. Určitě by jim to pomohlo.

(Iránské misijní vysílání, které Hlas mučedníků podporuje, můžete nalézt na internetových stránkách www.aimonline.net)

– *Hlas mučedníků*, USA,
září 2004

■ Nepál

VYPÁLENÍ KOSTELA

3. září útočníci vypálili a úplně zničili církevní budovu v západním Nepálu, návštěvníkům zakázali se scházet. Veškeré zařízení církevní budovy spálili nebo rozkradli, včetně hudebních nástrojů, knih a koberců. Věřící se zde scházeli přes čtyřicet let, a protože jejich počet nebyl nijak velký, byli tolerováni.

K útoku však došlo tehdy, kdy k nim začali přicházet lidé v nouzi či hledající odpovědi na své otázky a kdy se začali početně rychle rozrůstat.

I když nedošlo k žádnému zranění, útok místními křesťany pochopitelně otrásl, navíc jsou do budoucna ohrožena i jejich shromáždění. Křesťanské vůdčí osobnosti budou vyjednávat s těmi, kteří jsou odpovědní za tento útok.

Modlete se za ty, kteří stojí v čele církve, aby se správně rozhodovali.

padu, že bude mít v bance své vlastní konto.“

Jeden z našich čtenářů pak píše o velmi závažných hříších, které před lety spáchal. Nedokáže uvěřit, že by Bůh mohl ve svém milosrdenství něco takového odpustit. Odpověď je však jednoduchá: Hebrejšтина nezná slovo „milosrdenství v jednotném čísle, ale jen jeho plurál *rachamim*. Bůh nedává svá milosrdenství jen po kapkách, ale nechává je tryskat v mohutném proudu. Jeho milost je vždy větší než lidské selhání.“

Je psáno o andělech, že odvalili kámen z Ježíšova hrobu, protože byl velmi veliký (Mark 16, 4). Bůh s radostí odpouští velkým hříšníkům, protože ti, kterým bylo mnoho odpuštěno také mnoho milují (Lukáš 7,47).

Sdílíme všechna břemena našich čtenářů. Bůh nás naučil plakat se všemi, kteří pláčí – a nikoliv jen s některými (Římanům 12,15). Je ovšem také pravdou, že každá organizace musí stanovit své práci určité hranice a hlavní cíle, a ostatní přenechat sesterským misím.

DVA PAVOUCI

Již jsem něco psal o svých zkušenostech z podzemní samovazby v komunistickém vězení v Bukurešti. Jednou ráno jsem zjistil, že mám v cele nového druhu – pavouka. Jak se dostal do této temné cely, hluboko v podzemí, ve které bylo jediné zamřížované okno vedoucí do dozorců ostře střežené chodby, mi je skutečnou záhadou.

Jeho návštěva mi byla ovšem velmi milá a přijal jsem ho jako tichého společníka, jako dar od Boha, který mě má potěšit v mé opuštěnosti.

Nyní jsem se v knize *Kameny a pavouci* od Charlese Colsona dočetl o čínské sestře Nien Cheng, která byla v Číně uvězněna a dostala se rovněž na samotku. Všechno to prožívala o šestnáct let později než já. Také ona v jednu chvíli zjistila, že se v její cele objevil mezi rezavými mřížemi pavouk a šplhal ke stropu.

Stejně jako tehdy já i ona pozorovala, jak se houpe na jemném vláknu a sprádá další

a další, poutá je k mříži jako základně a tak utkává nádhernou pavučinu.

Také tato sestra si uvědomila spolu se mnou a snad s několika dalšími před námi, že Bůh opravdu musí být přinejmenším učitelem výjimečné architektury. Oba jsme v této myšlence našli útěchu.

Bohu, který naučil pavouky tak nádherně tkát pavučiny, je možné důvěřovat. Pavouk se nestará o to, zda je v paláci nebo vězeňské cele. Všude, uschnou Bohem, vytváří totéž nádherné dílo.

Neviděla Nien Cheng i já téhož pavouka? Nebylo to něco víc než pouhý pavouk? Je psáno, že Bůh Duch Svatý se zjevil v podobě holubice a že andělé se ukázali v lidské podobě. V tom pavouku bylo možná něco více než jen pavouk.

Možná vám připadá zvláštní, že se zabýváme takovými myšlenkami, ale jak to často připomínám, jsou to myšlenky těch, kteří strávili léta ve vězení na samotce. Pokuste se nám porozumět.

Děkujeme všem, kteří stojí s námi v modlitbách a v lásce. Nezoufejte, když trpíte a vaše duše prochází temnou nocí. Bůh posvětí půdu, na kterou vaše noha vstupuje, a kde již v blízké budoucnosti vypučí nádherné květy vaší víry. Ať vám Bůh žehná!

V Kristu Váš

[Richard Wurmbra (1909 – 2001) – rumunský luterský farář, který byl pro svou víru vězněn 14 let v komunistickém žaláři. Po odchodu na Západ založil se svou manželkou Sabinou v roce 1967 mezinárodní misijní organizaci, jejímž cílem je pomáhat pronásledovaným křesťanům. Tento článek byl původně publikován v americké verzi zpravodaje Hlasu mučedníků v červnu 1994.]

Vyprošujte jim ochranu a vedení Páně. Modlete se za křesťany v Nepálu. Minulý týden zde vyvolala poprava dvanácti nepálských občanů muslimskými fundamentalisty v Iráku značný neklid. Lidé útočili na mešity, ale také obviňovali křesťany ze zodpovědnosti nad situací, jež vedla k popravám.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, 8. září 2004

■ Turecko

ZRUŠENÍ SBORU

Večer 24. září policie na základě bezdůvodného rozkazu úředníků města Bodrumu zapečetila dveře kostela tamního sboru *Grace Church* a zabavila veškeré církevní dokumenty a razítka.

Podle kazatele Engina Durana se v neděli ráno v kostele sešlo několik lidí včetně turistů. Dorazili také čtyři policisté, aby zabránili konání bohoslužeb. 18 lidí se pak sešlo v kazatelově domě. Následujícího dne se kazatel sešel se starostou, jenž mu oznámil, že dal kostel zavřít. Kazatel odmítl příkaz k uzavření poděpsat a pohrozil, že církev bude úřad žalovat. Nejbližší kostel je totiž až v Efesu, což je tři a půl hodiny cesty.

Věřící nevědí, co dělat, protože si nemohou najmout právníka. I kdyby se jejich pře dostala k soudu, kostel bude nejméně tři měsíce zavřený. Kdyby se bohoslužby konaly v kazatelově bytě, mohl by mít problémy s majitelem domu.

Modlete se za tuto církev. Modlete se, aby se Kristovo evangelium mohlo uprostřed nepřátel nerušeně šířit.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, 29. září 2004

■ Pákistán

SMRT V POLICEJNÍ VAZBĚ

Ze zdroje Hlasu mučedníků v Pákistánu došla zpráva, podle níž byl na základě falešného obvinění z krádeže zadržen policií šestadvacetiletý křesťan Nasir Masih, který 19. srpna během policejního vyšetřování zemřel. Podle jeho matky ho z domu v Baldii odvedlo několik přátelsky se tvářících mladých muslimů. O několik hodin později policie informovala rodinu, že Masih byl těmito muslimy obviněn z krádeže.

Během policejního vyšetřování byl Nasir údajně mučen a pak převezen do místní nemocnice, kde zemřel.

Jeho smrt vyvolala demonstraci stovek křesťanů před místním úřadem. Policie k rozehánání použila obušky a varovné výstřely do vzduchu. Bylo zatčeno 17 lidí včetně dvou kazatelů. Kazatele a dva další účastníky později propustili, deset zbývajících však je stále ve vězení a jsou obviněni z výtržnictví a narušování veřejného pořádku a dopravy.

Z vraždy Nasira bylo obviněno deset lidí včetně šesti policistů, avšak podle posledních zpráv nikoho z nich nezatkli.

Modlete se za zarmoucenou Nasirovu rodinu. Modlete se za to, aby křesťané volající po spravedlnosti byli svědectvím Kristovy lásky. Modlete se za ochranu křesťanů, kteří často musí čelit násilí jak ze strany policie, tak od militantních muslimů.

Není neobvyklé, že v Pákistánu často křesťany obviňují z nejrůznějších zločinů. Existují odhady mezinárodní organizace *The Centre for Legal Aid, Assistance and Settlement (CLAAS)*, že jen v Pandžábu je ve vězení na základě falešných obvinění víc jak 1 500 křesťanů.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,
25. srpna 2004

Nigérie

POKRAČUJÍCÍ NÁSILÍ, AKTIVITA HLASU MUČEDNÍKŮ NARŮSTÁ

Rozsáhlý náboženský konflikt v Nigérii se nikterak nelepší. Násilné střety mezi muslimy a křesťany se od začátku roku šíří po všech severních státech. Podle vládních zdrojů z května tohoto roku stoupl počet utečenců v důsledku krvavých střetů na 69 000.

I když se na severu Nigérie stupňuje náboženské násilí již zhruba tři roky, křesťanské zdroje uvádějí, že nejbrutálnější vlna začala letos v únoru, kdy muslimští militanti napadli kostel „Církve Kristovy“ ve městě Yelwa (stát Plateau). Při tomto útoku přišlo o život 48 členů sboru včetně tamního pastora.

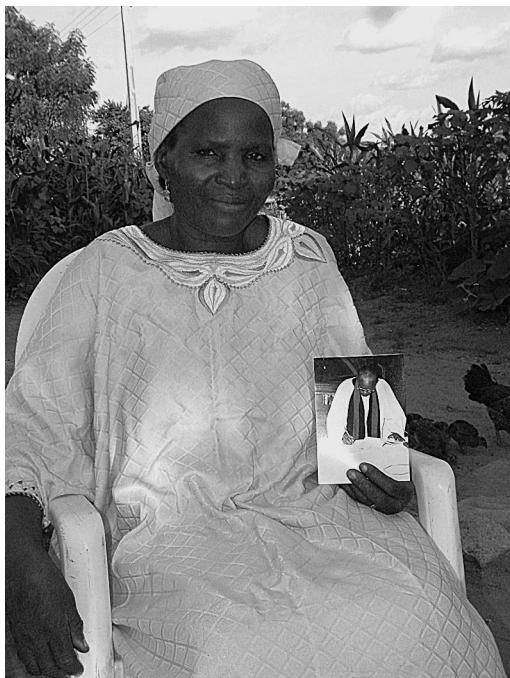
Protože v dubnu pak došlo k dalšímu konfliktu, při kterém muslimští násilníci zabili 1 500 křesťanů a vypálili přes 170 kostelů, odpověděli rozzlobení křesťané několika útoky proti muslimům v Yelwa. Přitom přišlo o život kolem 300 lidí. 11. května došlo ve státě Kano k násilnému protestu muslimů, při kterém byli křesťané napadáni a bití přímo ve svých domovech. Podle policejních údajů přišlo v tomto konfliktu o život asi 30 lidí, avšak podle očitých svědků se toto číslo musí pohybovat ve stovkách. Další tisíce lidí byly přinuceny odejít ze svých domovů.

Poslední dobou se muslimští radikálové uchýlili k taktice guerillové války. Tímto způsobem pak napadají zejména křesťany ve státě Plateau, který se stal jakýmsi střediskem současného násilí. Podle Joshua Dariye, guvernéra jmenovaného nigerijského státu, jsou útoky na křesťany důsledkem snahy militantních muslimů rozpoutat v této zemi džihád. „Jelikož vědí, že Plateau je státem, kde jsou křesťané ve většině a že zde tedy nedokáží získat moc pokojnou cestou, rozhodli se používat náboženského konfliktu jako prostředku k dosažení svého cíle: násilím nás dohnat k přijetí islámu,“ prohlásil guvernér. (podle agentury *Compass Direct*)

Již celých 25 let podporuje Hlas mučední-

ků nigerijské křesťany prostřednictvím naší tamní kanceláře. Tato pomoc zahrnuje tištěnou křesťanskou literaturu v jejich jazyce, dodávky potravin, léků a jiných nezbytných věcí. Pro tamní nemocnice jsme obstarali řadu důležitých vybavení, atd. Naše práce nyní narůstá zejména na severu země, kde je situace nejméně nejvíce.

– *Hlas mučedníků*, USA, září 2004

Sestra Bukarová drží fotografii svého manžela Rev. Samsona Bukara, který společně s jejich synem zahynul dne 24. února 2004 při zákeřném útoku muslimů ve městě Yelwa ve státě Plateau na severu Nigérie. Kostel, ve kterém se shromáždilo na 75 křesťanů *Církev Kristovy* v Nigerii, byl obklíčen militantními muslimy, z nichž někteří byli převlečeni za nigerijské vojáky. Když křesťané chtěli opustit shromáždění, bylo již pozdě. Muslimové přišli vyzbrojeni puškami, mačetami, železnými tyčemi a noži. Věřící rozdělili na muže, ženy a děti a začali je pobíjet mačetami. Budovu kostela podpálili. Ti, kteří nebyli zmasakrováni mačetami, uhořeli za živa v kostele, ze kterého nebylo úniku. Tým *Hlasu mučedníků* navštívil vypálený kostel, u něhož se nacházejí masové hroby těchto křesťanských mučedníků. Bylo vypáleno též mnoho domů

■ Indie

VRAŽDA KATOLICKÉHO KNĚZE SPOJOVÁNA S HINDUISTICKÝM RITUÁLEM

Křesťané ve svazovém státě Kérala tvrdí, že vraždě otce Joba Chittilappillyho, syrskokatolického kněze, předcházela rituál v hinduistickém chrámu.

Otec Job, jedenasedmdesátiletý kněz a horlivý zastánce chudých, byl brutálně zavražděn 28. srpna, v den slavnosti *Onam*, díkůvzdání za sklizeň. Tělo se čtyřmi bodnými ranami bylo nalezeno v šest hodin ráno na verandě u kostela Varaprasadam Matha (Milosrdné Matky) v distriktu Thrissur v Kérole.

Kostelník Shibu Ambadan viděl otce Joba v půl šesté ráno, jak přichází do kostela a mezi prsty probírá korálky růžence. Kněz měl v šest hodin vysluhovat speciální bohoslužbu s Večeří Páně.

Ambadan kněze pozdravil, vzal si klíče od kostela a šel zapojit ozvučovací systém. Ve čtvrt na sedm poslal jednoho farníka, aby se šel po knězi podívat.

Farník našel otce Joba ležet tvář k zemi na verandě v kaluži krve.

Policie okamžitě vyloučila loupežný motiv vraždy, protože knězův zlatý řetízek a peníze v hotovosti zůstaly nedotčeny. Podle lidí, kteří kněze znali, otec Job neměl žádné osobní nepřátele, motivem tedy pravděpodobně nebyla ani msta nebo osobní rivalita.

7. září policie na základě podezření z vraždy zatkla Panthalkootama Raghu Kumara. Kumar, o kterém je známo že je závislý na drogách, byl již dříve obviněn ze spoluúčasti na vraždě aktivisty Křesťanské kongresové strany v roce 1995. Kromě toho má úzké vazby na pravicovou hinduistickou politickou stranu Bharatiya Janata Party

a její ozbrojenou frakci Rashtriya Swayamsevak Sangh.

Obě organizace se v minulosti podílely na násilných útocích proti křesťanům.

8. září rozlíčený dav zabránil policistům vstoupit do kostela, když chtěli shromáždit důkazy. Policisté byli nařčeni, že zatklí nevinného člověka, aby chránili skutečné vrahy.

Podle zprávy zveřejněné agenturou Asia News důkazy naznačují, že vražda byla přímým důsledkem úkladů v místním hinduistickém chrámu Veluppillakavu, který se nachází nedaleko od kostela.

Rev. Mar Jacob Thoomkuzhy, arcibiskup v Thrissuru, zástupcům místních sdělovacích prostředků sdělil, že chrám byl před dvaceti lety opuštěn po vraždě hinduistického mnicha. Před dvěma lety skupina hinduistických dobrovolníků chrám obnovila. Členem skupiny byl také hinduistický duchovní, který v něm měl sloužit, a Raghu Kumar, který byl později zatčen na základě podezření z vraždy otce Joba.

Podle místních zdrojů se v srpnu odehrál ve Veluppillakavu astrologický rituál, který „odhalil“, že příčinou potíží chrámu je nedaleký kostel. Hinduistický duchovní údajně řekl svým přívržencům, že duše mnicha zavražděného před dvaceti lety dosáhne pokoje jen tehdy, když bude v okolí zabit nehinduistický kněz.

Krátce nato byl zavražděn otec Job.

Podle T. K. Paula, jednoho z farníků, který chodil do kostela denně na mši, byl kněz známý návštěvami chudých a modlitbami za ně, bez ohledu na jejich kastovní či náboženskou příslušnost. Otec Job v oblasti věrně sloužil 45 let. Hinduističtí vůdci ho však nedávno varovali, aby přestal navštěvovat chudé hinduistické rodiny a věnovat se u nich charitativní práci.

9. září, dva týdny po vraždě, se tisíce křesťanů z mnoha denomina-

křesťanů v tomto městě. Lidé jsou bez střechy nad hlavou a jsou zcela závislí na naší pomoci. Někteří město opustili, ale většina z nich se rozhodla zůstat. V ruinách kostela si zřídili provizorní lavice a pokračují v bohoslužbách pod širým nebem. Chtějí být svým muslimským spoluobčanům živoucím svědectvím Kristovy lásky.

■ Srí Lanka

NÁSILÍ VE JMÉNU BUDDHY

Příběhy násilné perzekuce křesťanů v muslimském a komunistickém světě, např. v Pákistánu nebo v Číně, jsou již něčím všedním. Ale mnozí jsou nanejvýš udiveni, když slyší o bití křesťanů a vypalování kostelů v buddhistickém státě Srí Lanka. Ačkoli se obecně uznává, že buddhismus učí své stoupence k toleranci a pochopení vůči odlišné víře druhých lidí, militantní buddhisté na Srí Lance neprokazovali v posledních letech ke křesťanské menšině toleranci vůbec žádnou.

* * *

Ester byla povolána, aby sloužila mezi venkovským obyvatelstvem tohoto ostrovního státu. Militantní buddhisté ji však kvůli jejím evangelizačním snahám vyhrožovali zabitím. Minulý rok, byla Ester uprostřed jedné zářijové noci probuzena, když na její dům házel kamení zástup rozzuřených mužů. Té noci u ní spaly tři další ženy, čerstvé konvertitky. Ester vypravuje: „Běžela jsem ke vchodovým dveřím ve snaze zabránit, aby se útočníci dostali dovnitř, ale už bylo pozdě, chytili mě a začali mě bít. Mezitím již několik mužů proniklo do domu také zadním vchodem. Vytáhli vyděšené dívky a začali je obtěžovat a bít. Je to velký zázrak, že je neznásilnili.“

Před domem násilníci na ženy naléhali, aby okamžitě prohlásily, že se křesťanské víry zřekají. Ester to popisuje následovně: „Přinutili nás kleknout si. Potom nám přikázali, abychom vyznali, že Buddha je náš bůh. Mlčely jsme. Prostě jsme jen klečely a ti muži na nás křičeli a tloukli nás hlava nehlava.“

Ester strávila následkem zranění celý tý-

den v nemocnici. Její případ však není ojedinělý. Křesťané na Srí Lance (tvoří 7 % tamní populace) zakoušejí v poslední době stále silnější protivenství ze strany buddhistické většiny. Srí Lanka je silně náboženským státem. Na tomto rajském ostrově žijí vedle sebe buddhisté, hinduisté, muslimové a křesťané. Avšak buddhistů je nejvíce, okolo 70 %.

Buddhismus vstoupil na tento ostrov před 2300 lety a dnes je zde státním náboženstvím, což je zakotveno i v ústavě. Mnozí obyvatelé považují křesťanství za zahraniční náboženství spojené s koloniálními velmocemi.

V posledních letech však došlo k významnému nárůstu evangelikální komunity, což vyvolalo nevráživost militantních buddhistů, v jejichž čele stáli zejména místní mniši. Docházelo k vypalování kostelů, bití a pomlouvání křesťanů.

Pastor Titus se svou manželkou se dostali do pozornosti místních buddhistických vůdců, kvůli tomu, že mnoho vesničanů přicházelo k víře v Krista. To tak dopálilo vesnické předáky, že 7. prosince minulého roku zorganizovali na jejich kostel útok.

„Napočítali jsme deset buddhistických mnichů, jednoho hinduistického kněze, dvě zámožné ženy a zhruba čtyřicet mladých mužů, kteří vtrhli při dopoledních bohoslužbách do našeho kostela,“ vypráví pastor Titus. „Začali zběsile ničit všechno, co jim přišlo pod ruku. Pak útočníci naházeli všechny nástroje, Bible, zpěvníky, rohožky na sezení a další věci doprostřed svatyně a všechno zapálili.“

Co bylo ale nejpodivnější: několik policistů stálo opodál a mlčky pozorovalo, jak dav ničí sborové vlastnictví. Díky pomoci několika mladých lidí dokázal pastor Titus uhasit oheň dříve, než se vzňala sama budova sboru. Další hrozby přicházejí, takřka každodenně. Ale navzdory všemu – i výhrůžkám o zavraždění členů rodiny – pokračuje pastor Titus v odlehlejší části ostrova ve své službě Pánu.

* * *

cí ve státě Kérala zúčastnily nevidaného protestního pochodu, při kterém požadovali důkladné prošetření smrti otce Joba.

Monsignor Sebastian Eezhekkadan, generální vikář diecéze, společně s Indickou katolickou biskupskou konferencí (Catholic Bishops Conference of India, CBCI), požadují, aby bylo nejvýznamnější indické výzvědné službě (Central Bureau of Investigation, Centrální vyšetřovací úřad) nařízeno prošetření vraždy.

Generální tajemník CBCI, biskup Pircival Fernandez, prohlásil, že důrazná akce proti vrahům vyšle „správný signál“ lidem, kteří rozsévají semena nenávisti mezi příslušníky jednotlivých náboženských skupin v Indii.

„Křesťané v Kérala žili po staletí v míru a harmonii,“ dodal Fernandez.

– *Compass Direct*, USA, Indie, 7. října

■ Eritrea

POLICIE ZATKLA DALŠÍCH PĚT EVANGELIKÁLNÍCH KŘESŤANŮ

Příslušníci eritrejské bezpečnostní policie minulý týden zatklí pět evangelikálních křesťanů během modlitebního setkání ve sborové kanceláři v Asmaře. Všech pět věřících, členů nově vzniklé *Církve Nové smlouvy*, bylo vzato do vazby 7. září večer. Jedna žena byla později propuštěna, zbývající čtyři muži však byli převezeni do cel ve vojenském táboře Adi-Abyto nedaleko Asmary. Jedním ze zadržených byl pastor identifikovaný jako Yohannes a také jeho asistent David. Mezitím jsou tři významní protestantští pastoři uvězněni od konce května stále zadržováni ve vězení podobném slují v Asmaře. Má se za to, že je na

tomto místě uvězněno mnoho známých politických disidentů, kteří byli v Eritreji zatčeni v uplynulých třech letech. Představitelé věznic brání rodinným příslušníkům a přátelům donést vězňům jídlo a další potřeby již od konce srpna, kdy byli z místní policejní stanice převezeni do Wengel Mermera.

– *Compass Direct*, USA,
15. září 2004

■ Saúská Arábie

UVĚZNĚNÝ INDICKÝ
KŘEŠTAN PŘEDVOLÁN
K SOUDU

Brian O'Connor, indický křesťan, který přišel do Saúské Arábie za práci, byl 15. září předveden před islámský soud v saúskoarabském Rijádu. Od doby, kdy byl v tomto přísně islámském království zatčen, mučen a uvězněn za údajné „šření křesťanství“, uplynulo již téměř šest měsíců.

O'Connorovo slyšení se uskutečnilo jen několik hodin předtím, než ministr zahraničí Spojených států Colin Powell jmenoval Saúskou Arábii jako jednu z osmi „zemí zvláštního zájmu“ kvůli „rozsáhlému porušování svobody náboženského vyznání“.

Ve výroční zprávě o svobodě náboženského vyznání v Saúské Arábii vydané ministerstvem zahraničí Spojených států se uvádí, že „nemuslimští účastníci bohoslužeb riskují zatčení, uvěznění, bičování, deportace a někdy i mučení“.

Během devadesátiminutového slyšení byl O'Connor poprvé informován o obviněních, která byla proti němu vznesena.

Podle oficiálního dokumentu obsahujícího obvinění podepsaného příslušníky *muttawy* (náboženské policie), kteří ho zadrželi a mučili, byl O'Connor přistižen „při činu“ –

Lila je podivuhodná žena víry. 25. března 1988 byl její manžel pastor Lionel svědkem, jak dělá jejich malý synek první krůčky. Otec se na chlapce usmíval a říkal mu: „Ty můj statečný synku.“ Byla to však poslední slova, která z jeho úst Lila slyšela.

Pak její manžel odešel, aby se poblíž svého domu setkal s jakýmsi člověkem, který ho o to žádal. O několik minut později vydělil Lilu zvuk střelby. Jako omámená viděla, jak se s námahou vrací její manžel zakrvácený a hrouť se u domu na zem. V patách mu byli dva neznámí muži, kteří ho ještě střelili do zad. Lionel následkům zranění podlehl.

Během uplynulých třinácti let obdržela Lila se svým synem mnoho výhrůžek, zakusila řadu útoků a napadení. Přesto se Lila modlí i za ty, kteří jí zavraždili manžela. Pokračuje neohroženě ve své službě Bohu. Zástupcům Hlasu mučedníků Lila řekla: „Snažím se povzbuzovat své spoluvěřící v našem sboru. Říkám jim: ‚milujte své bližní! Když zemřete, půjdete do nebe, oni však tuto vzácnou naději nemají. Můžeme se rozhodnout pro Boží lásku, protože máme ujištění o věčném životě, ať se tady na zemi děje cokoli.““

* * *

Jednoho únorového rána probudila pastora Nahuma a jeho manželka Ruth velká rána. Pastor odešel zjistit, co se děje, zatímco jeho manželka v obavách čekala, jaké zase nastaly potíže. K jejich zděšení Nahum zjistil, že někdo do domu vhodil nálož sestávající se z lidských výkalů, hořícího oleje a zábavné pyrotechniky, která zaneřádila nejen jejich dům, ale i přilehlou modlitebnu.

Když to vyprávěli kurýrům Hlasu mučedníků, poznamenali: „Člověk, který sem tu nálož vhodil, nás chtěl ponížít. Neusiloval o naše životy, ale o naši čest. Poselství tohoto činu je zřejmé: nechceme vás tu!“

Oba manželé snášejí podobná příkoří jen kvůli tomu, že před časem začali v této oblasti budovat křesťanské společenství. Výhrůžky zabitím, násilné útoky, házení kamenů, blokáda přístupové cesty, to všechno jsou sna-

hy nepřátel evangelia je od této práce odra-
dit. To vše v nich vyvolává nepřetržité napětí
a obavy, ale nijak nezmenšuje jejich nasaze-
ní pro věc Božího království.

„Ježíš nám přikázal milovat nejen své bliž-
ní, ale dokonce i své nepřátele, a to navzdory
jejich nepřátelským skutkům. Chceme-li za-
kusit vítězný duchovní život, musíme jít tou-
též cestou, kterou šel náš Pán. A my ho chce-
me následovat, i kdyby nás to mělo stát život.“

* * *

Když dav napadl v únoru *Apoštolskou cír-
kev* v městě Boraluwewa, jakýsi pobuda na-
psal na ruiny zničené modlitebny: „A je po
kostele.“ Ježíš však zaslíbil, že církev nedo-
kážou přemoci ani brány pekla. A tak křes-
ťané na Srí Lance jsou plni důvěry, že jejich
utrpení je znamením Božího působení v jejich
národě.

Nedávno se jistí členové zdejšího parlamen-
tu pokusili zavést restriktivní zákon podle
kterého by žádná osoba nesměla přestoupit
z jednoho náboženského vyznání na druhé.
Proti této snaze vystoupila Národní křesťan-
ská evangelická aliance Srí Lanky (NKEASL),
kterou tvoří pět denominací a 76 sborů a křes-
ťanských organizací, reprezentující 200 000
protestantských věřících tohoto státu. Zástup-
ci NKEASL namítají, že takový zákon by po-
rušoval základní svobody svědomí a nábo-
ženského vyznání, které jsou zahrnuty ve
zdejší ústavě. Pokud by vstoupil zákon v plat-
nost, bude tak ohrožena základní svoboda
všech náboženských skupin a dojde i k le-
galizaci pokusů o jejich zastrahování.

3. července tohoto roku byla vandaly po-
škozena kancelář NKEASL. Během toho dne
proniklo několik útočníků násilím přes vcho-
dové dveře do této kanceláře. Jednalo se ne-
pochybně o systematický útok. Útočníci kan-
celář prohledali a vyházeli dokumenty na
zem. Není přesně jasné, co hledali. I když
zmizely i nějaké peníze, nešlo zjevně o lou-
pežný motiv, neboť elektronické zařízení –
video, počítač, fotoaparát, zůstalo nepovšim-
nuto.

v době zatčení údajně měl u sebe
dvanáct lahví alkoholu.

Kromě toho příslušníci muttawy
tvrdí, že O'Connor měl v kapsách
peníze z prodeje alkoholu, který ne-
vědomy prodal agentovi v přestro-
jení. Navíc byl obviněn z přecho-
vávání pornografických filmů.

V závěru dokumentu příslušníci
muttawy prohlašují, že indický stát-
ní občan „kázal křesťanství“ a vlastnil
několik Biblí.

Během soudního slyšení nebyl
vynesen žádný rozsudek, a není
zřejmé, zda byl učiněn nějaký po-
kus o předložení důkazů na podpo-
ru vznesených obvinění.

O'Connorovi bylo sděleno, že
bude předvolán k soudu znovu, nic-
méně žádné konkrétní datum slyše-
ní nebylo stanoveno.

Indický křesťan byl zadržen
25. března příslušníky saúdské mut-
tawy, kteří ho surově zbili, pověsili
hlavou dolů a bičovali dráty, do kte-
rých pouštěli elektrický proud. Mu-
čitelé jej donutili podepsat dokument
v arabštině, který nedokázal přečíst,
načež ho vydali policii.

Vedoucí představitel společnosti
El Khereji Corporation, kde O'Con-
nor pracoval jako obchodní zástup-
ce v oblasti nákladní dopravy pro
Saudia Airlines, prohlásil, že obvi-
nění jejich zaměstnance z přecho-
vávání alkoholu je pouhou „zástěr-
kou“ pro skutečné důvody jeho
zatčení.

O'Connor se sám přiznal, že ve
svém bytě vedl skupinku biblického
studia pro zahraniční křesťany, nic-
méně až když se v místním tisku
dozvěděl o veřejném prohlášení sa-
údských orgánů, podle kterého mo-
hou nemuslimové žijící v království
v soukromí praktikovat své nábo-
ženské vyznání.

Podle informací kolegy, který
O'Connora nedávno navštívil, indic-
kému křesťanovi během zadržování
znatelně zešedly vlasy a vousy, tak-
že vypadá „starší než na svých

36 let“. Během několika měsíců strávených ve vězení O'Connorovi v jeho rodném indickém svazovém státě Karnátaka zemřel starý otec a starší sestra.

Podle saúdskoarabské praxe uplatňování islámského zákona je obvyklým trestem za přechovávání nebo prodej alkoholu pro zahraniční státní příslušníky uvěznění, bičování a deportace.

Saúdská Arábie byla ministerstvem zahraničí USA označena za zemi zvláštního zájmu vůbec poprvé. Jedná se o první napomenutí tohoto pouštního království, které je pro Spojené státy blízkým partnerem ve válce proti terorismu a jedním z hlavních dodavatelů ropy.

– *Compass Direct*, USA, Barbara G. Bakerová, 17. září. 2004

■ Afghánistán

„ŠTĚSTÍ V NAŠÍ VÍŘE“

Nedávno jsem se vrátil ze své páté cesty do Afghánistánu. Od události z 11. září došlo v Kábulu k důležité změně. Řada budov, které byly příslušníky Talibanu vyhozeny do povětří, byla nahrazena novými domy. Ale duchovní atmosféra se příliš nezměnila. V Afghánistánu je 48 000 mešit, ale ani jedna modlitebna, kde by se mohli křesťané oficiálně shromažďovat. Afgháncům je striktně zakázána účast na jakémkoli křesťanském shromáždění, a to i v rámci zahraničních křesťanů.

Malé skupiny afghánských křesťanů se scházejí tajně. Některé čerpají duchovní poučení a posilu z vysílání zahraničních misijních rozhlasových stanic. Hlas mučedníků poskytuje prostřednictvím svých kurýrů těmto skupinám afghánské Bible i další literaturu, která je pak šířena mezi další věřící. Navzdory hrozbám rodinných příslušníků se

NKEASL z útoku podezřívá zastávce zmiňovaného zákona. Tato organizace totiž zahájila veřejnou kampaň proti zmiňovanému zákonu a toho dne vyšel i v hlavním deníku její inzerát, kde obyvatelstvo před tímto zákonem varuje. NKEASL se tudíž domnívá, že vandalové hledali dokumenty vztahující k této kampani. Naštěstí však ani materiály ani finance týkající se zmiňované kampaně v této kanceláři uchovávány nebyly.

AKTIVITY HLASU MUČEDNÍKŮ NA SRÍ LANCE

Hlas mučedníků podporuje křesťany na Srí Lance v jejich duchovním boji a ujišťuje tyto věřící, že bude křesťany svobodného světa o jejich situaci informovat. Hlas mučedníků se rovněž aktivně účastní zmiňované kampaně NKEASL. Společně s touto organizací jsme začali organizovat semináře pro nově obrácené křesťany, kteří mají touhu po biblickém vzdělávání a službě v církvi. Tyto semináře se konají zejména v odlehlých oblastech Srí Lanky. Rovněž jsme přeložili do tamilštiny a vytiskli některé křesťanské tituly, které mohou podle našeho soudu tammím křesťanům na jejich cestě víry pomoci.

Pracovníci Hlasu mučedníků také v uplynulých dvou letech několikrát přednášeli na *Lanka Bible College* o pronásledování křesťanů. Jeden z křesťanský představitel po takovém semináři prohlásil, že ho ještě dosud žádné poselství tak nezasáhlo, jako poselství o utrpení křesťanů v dnešním světě. Podobných reakcí jsme zaznamenali celou řadu.

Od jara tohoto roku pomáhá Hlas mučedníků s budováním čtyř biblických škol v odlehlých částech Srí Lanky, kde by se měli školit zejména pastoři a misionáři.

Prosíme všechny naše čtenáře, aby ve svých modlitbách pamatovali na věrné křesťany na Srí Lance, kteří potřebují naši podporu a přímluvy.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, říjen 2004

Uzbekistán

PŘÍBĚH PASTORA DOSOVA

V uzbekém městě Gulistan slouží v malém domácím společenství pastor Šarkar Dosov. Místní úřady v Uzbekistánu často křesťany perzekuuji, ať už zatýkáním nebo domovními prohlídkami.

Sbor o kterém vám chceme vyprávět vznikl v Gulistanu před deseti lety. V roce 1993 se z Taškentu vypravil tehdejší misionář Šarkar Dosov do Gulistanu, aby tam vyprávěl lidem o Ježíši Kristu a šířil evangelium mezi muslimy. O dva roky později se v Gulistanu usadil natrvalo. Prodal svůj majetek, koupil v Gulistanu dům a společně se svou rodinou založil neregistrovaný domácí sbor. Šarkar a jeho manželka mají tři děti a brzy se celá rodina stala pro jejich okolí, vyznávající islám, příkladem praktikování křesťanského života. Od svého vzniku v roce 1995 začala tato domácí církev přitahovat zejména mladé lidi. Studenti patřili mezi pravidelné hosty shromáždění. Avšak mezi novými příchozími byli i narkomani nebo alkoholici a mnozí z nich, zasaženi evangeliem, opustili cestu zkázy a připojili se k novému sboru, který začal nápadně růst.

Tentýž rok však byl sborový dům poškozen požárem. Oheň vznikl pozdě v noci a bylo očitelné, že ho někdo úmyslně založil. Požár se podařilo uhasit a ráno již celá malá kongregace pracovala na opravě poškozené budovy.

Ale nepříteli to nestačilo. Pastora Dosova si do své kanceláře nechal předvolat místní prokurátor a přikázal mu, aby přestal „vábít“ mladé lidi do svého křesťanského shromáždění. Pastorově manželce řekl jednou na tržišti jakýsi neznámý muž: „Jsou-li vám vaše děti milé, odejděte!“

Pastor Dosov byl rovněž předvolán na tajnou policii KNB (nástupce KGB), kde mu náčelník řekl: „Bude pro vás lepší, když naše město opustíte, říkám, bude to pro vás lepší!“

„Odejít z města ale v úmyslu nemáme,“ sdělil pastor Dosov zástupcům Hlasu mučedníků. „Jsme přesvědčeni, a chceme tomu zů-

snáží řada nově obrácených křesťanů šířit mezi svými bližními evangelium.

Při své poslední cestě jsme se také dověděli o odvážné víře členů „Azizovy“ rodiny. Zde je jejich krátké svědectví:

„Před několika lety jsem dostal od svého přítele Nový Zákon. Četli jsme s manželkou evangelia a došli jsme k poznání, jak Bůh dává svou spásu a že naše hříchy může shladit jen Kristova prolitá krev. Touha po věčném životě v nás stále sílíla.

Nakonec jsme s manželkou oba uvěřili a začali hledat lidi, kterým bychom mohli říci o Ježíši Kristu a Bibli. Když se však o naší proměně dověděli moji rodiče, vyhodil mě můj otec ze svého domu. Moje rodina nás zavrhla neboť můj otec byl muslimský mulah.

Zpráva o našem obrácení se šířila celým příbuzenstvem. Začal nás pronásledovat zejména manžel mé sestry. Jednoho dne vhodil do našeho domu nálož. Výbuch zranil ruku mého syna tak těžce, že mu ji museli lékaři amputovat. Vedle toho měl popálenou hrud' a břicho. Od té doby má na těle rozsáhlé jizvy.

Také moji manželce začali příbuzní z její strany vyhrožovat. Pokoušeli se jí přinutit, aby se dala se mnou rozvést, jinak že připraví o život jí i naše děti. Ale navzdory všem těmto událostem i hrozbám jsme zůstali ve své víře šťastni. O toto duchovní štěstí nechceme za žádných okolností přijít. A tak vás prosíme, abyste ve svých modlitbách pamatovali

„Azizova“ rodina svědčí o Kristu i za výhrůžek celého příbuzenstva

na naší rodinu, aby nás Bůh nejen chránil, ale dal nám i dostatek síly a odvahy svědčit o Kristu i za cenu, že nás to bude stát život.“

Jednou z největších potřeb tohoto podzemního společenství je dobré duchovní vyučování, především nových evangelistů. Prosím, modlete se, aby Duch svatý tyto vzácné bratry a sestry vedl a dával jim sílu a moudrost jak zvěstovat Pána Ježíše.

– *Hlas mučedníků*, USA, říjen 2004

■ Irák

TRAGICKÁ SITUACE KŘESŤANŮ

Americká organizace pro lidská práva *International Christian Concern* (ICC) obdržela nové informace o vzrůstajícím počtu iráckých křesťanů, prchajících ze své vlasti, aby hledali bezpečnější bydliště v příhraničí Sýrie a Jordánska. V těchto oblastech se nyní nachází asi 30 000 utečenců a tento počet stále stoupá. Mnoho těchto křesťanů žije ve veliké chudobě neboť ve své vlasti nechali všechn svůj majetek.

Exodus iráckých křesťanů z jejich vlasti zapříčinil chybný názor islámských militantů, kteří si tyto věřící spojují s Američany. Návist namířená proti křesťanské menšině již vedla k mučení a zabíjení věřících, kteří svou víru nechťejí zapřít. Další se stávají obětí únosů kvůli vysokým výkupným – únosci se domnívají, že jsou křesťané pro svou údajnou spojitost s Američany bohatí. Když toto výkupné není zapláceno, jsou zajatí křesťané často zavražděni. Nedávno se stalo, že jistý irácký křesťan byl zákeřně zastřelen kvůli tomu, že před rokem nabízel americkým vojákům kávu. Křesťanské ženy jsou v této zemi pod hrozbou násilí nuceny nosit mus-

stat věrni, že nás sem poslal Pán. Budeme v této práci pokračovat za jakýchkoli okolností. Nebojíme se žádného člověka, protože Kristus je s námi. V sousedství stále stojí auto, které nepochybně patří tajné policii. Jsme nepřetržitě sledováni. Také se o nás šíří ohavné pomluvy, kvůli nimž se od nás mnoho lidí odvrátilo. Přišli jsme o mnoho přátel.“

Pastorova žena Tamara rozdává na tržišti pravidelně křesťanskou literaturu, ať už známým nebo cizincům. V Uzbekistánu je tržiště místem, kde spolu lidé komunikují, kde řeší důležité otázky a kde se dozvídají, co je nového. Jsou zde vidět svatebčané, lidé tu slaví narozeniny i zařizují pohřby. Tržiště neboli bazar je zde kulturním centrem městského života.

Přístup lidí k Dosovově rodině je značně rozdílný. Například učitel ve škole, do které chodí desetiletá Rút Dosovová, dívku tloukl jen proto, že je z křesťanské rodiny. O něco starší děti, syn Said a dcera Sajora, dostávají ve škole horší známky, které neodpovídají jejich znalostem. Má-li student horší známky, má i menší šanci, že bude moci pokračovat ve studiu na vysoké škole. Stát zde křesťanům vytváří úmyslně překážky k dosažení vyššího vzdělání.

Ne však jen pastor, ale také aktivní členové jeho sboru zakoušejí pronásledování. Sborový diakon, bratr Sanzhar byl vyhozen z práce. Zaměstnavatel mu řekl: „Odejdi z té církve a pak se zase můžeš vrátit do práce.“

Minulé léto, jednou v neděli dopoledne, vtrhlo krátce před zahájením shromáždění, do pastorova domu dvanáct osob. Šlo o tajné policisty a zástupce místních úřadů. Neměli v úmyslu jen prohledat dům ale také pozatýkat křesťany, kteří přijdou na shromáždění. Avšak pastorova žena Tamara poslala ducha přítomně svou desetiletou dceru, aby si jako hrála na ulici a přítom varovala ty, kteří budou přicházet na shromáždění, že je na ně nastražena léčka.

Díky ní pak byla řada lidí ušetřena zatčení a dalším potíží. Ale dítě se brzy prozradilo a policisté pochopili, co dělá. Dva z nich dív-

ku popadli a chtěli jí naložit do auta zaparkovaného před domem. Byl to vlastně únos. Dívka začala křičet a muži se ji snažili umlčet. Její křik ale uslyšel pastorův pes. Šlo o velkého německého ovčáka, který měl děvče v mimořádné oblibě. Pes se vrhl na oba muže, kteří v úleku dívku pustili. Ta vběhla do domu a schovala se pod postel. Byla tak vyděšená, že nemohla ani mluvit.

Dívka má nyní velký strach z každého, kdo přijde do jejich domu a v noci trpí pomočováním. Následky pokusu o její únos i celého incidentu se vryly hluboko do srdce dítěte. I ona již ví, co to znamená trpět pro Krista.

Pastor Dosov je nyní pravidelně předvoláván na policejní stanici, kde je obviňován z organizování ilegálních křesťanských shromáždění. Když se ptali pastora zástupci Hlasu mučedníků na možnost oficiální registrace jeho sboru, sdělil jim, že se o ní již několikrát pokoušel. Podle vybecké legislativy je nutno k takové registraci předložit žádost s podpisy alespoň stovky současných členů sboru. Pastor Dosov takovou žádost skutečně předložil. Úřady však následně začaly na podepsané věřící vyvíjet nátlak. Byla to skutečná zkouška víry. Podepsaní lidé byli předvoláváni na KNB, vyšetřováni, zastrášováni a nuceni opustit víru v Krista i shromáždění. Po těchto zkušenostech také někteří odpadli. Když věřící trvali na svém, začali předvolávat jejich příbuzné a vyhrožovali i jim. Zástupci úřadů obcházeli jejich sousedy a snažili se je proti křesťanům poštvat. Matka jednoho křesťana, který byl dříve narkoman, ale pak se obrátil a ze své závislosti byl vysvobozen, na svého syna křičela: „Proč jsem tě jen porodila? Měl jsi raději zůstat narkomanem, než se dát k NIM!“

Úřady v Gulistanu také nenávidí Bible a jakoukoli literaturu o křesťanství. Hlas mučedníků získal policejní zprávu, ve které stojí, že knihy zkonfiskované tamním křesťanům byly spáleny. V tomto policejním dokumentu se praví:

„Uvedené knihy (Nové Zákony, Nové Zákony s Žalmy a Přísloví, kniha „Proč Bůh

limskou příkrývkou hlavy. Křesťanským představitelům je opakovaně vyhrožováno smrtí. Objevují se výhrůžky, že je potřebné, aby iráčtí křesťané umírali ve velkém počtu. Hovoří se o tom, že starobylá křesťanská komunita v Iráku, která představuje méně než 3% tamní populace, trpí jak pro svou víru, tak i pro svou domnělou spojitost s Američany.

ICC apeluje na amerického prezidenta i na iráckého velvyslance v USA, aby se zasadili o ochranu křesťanské komunity v Iráku. Další výzva je směřována všem humanitárním organizacím, které v této oblasti působí, aby se zaměřili na pomoc všem křesťanským uprchlíkům z Iráku.

– *International Christian Concern* (www.persecution.org), USA, 7. října 2004

■ Severní Korea

INTENZIVNÍ
PRONÁSLEDOVÁNÍ
VYŽADUJE INTENZIVNÍ
POMOC

Po komunistickém převratu v roce 1948 byli v Severní Koreji všichni křesťanští představitelé umučeni nebo uvězněni. Tento postoj vůči křesťanům se od té doby nezměnil. K tomuto utrpení se v poslední době navíc připojil hladomor, který sužoval stále celou zemi s výjimkou hlavního města Pchjongjangu. Pouze protěžovaní příslušníci armády a další prominenti si vedou pohodlný život, zatímco zbytek země je stále více zbídačován. Od roku 1995, kdy hladomor začal, mu padlo za oběť víc jak dva miliony lidí.

Despotický režim nepovoluje žádné jiné vyznání než svou vlastní pseudonáboženskou ideologii *Juche*, která spočívala v uctívání dnes

již zemřelého diktátora Kim Ir-sena. Po jeho smrti se tato úcta přenesla na jeho syna Kim Jong Ila. Křesťané jsou krutě pronásledováni a nález jediné Bible znamená pro celou rodinu vězení nebo i okamžitou popravu. Dva oficiální kostely v hlavním městě jsou čistě jen na ukazování zahraničním návštěvám. Když jsme tyto kostely navštívili, nesměli jsme projít do postranní lodi ani hovořit s kýmkoli z této korejské kongregace.

V posledních letech uprchly tisíce Severokorejců do Číny. Avšak Čína jim odmítá udělit statut uprchlíka a násilně je odsunuje zpět do Severní Koreje. Někteří uprchlíci jsou nazpět taženi v drátěných poutech, které mají protaženy v nose nebo za zápěstí. V jejich vlasti je za útěk ze země čeká vězení, mučení a často i poprava.

I přes tak zuřivě pronásledování a hroživé okolnosti pokračuje Hlas mučedníků ve své pomoci tamním křesťanům. Letos jsme v rámci našich podpůrných projektů připravili tisíce korejských Nových Zákonů a další křesťanské literatury, které předáváme prostřednictvím našich spolupracovníků v Číně severokorejských uprchlíkům. Někteří odvážní křesťané se tajně vrací s těmito materiály do své vlasti. Kromě Bibli jim také předáme krátkovlnné rozhlasové přijímače a rovněž i další materiální a finanční pomoc. Máme naději, že tyto křesťané založí ve své zemi nová společenství, avšak v drtivé většině případů již o nich nedostaneme žádných dalších zpráv.

Modlete se za tento utlačovaný národ, který prožívá tak tragické období. V nebi se jistě setkáme s mnoha tamními hrdiny víry.

– *Hlas mučedníků*, USA, říjen 2004

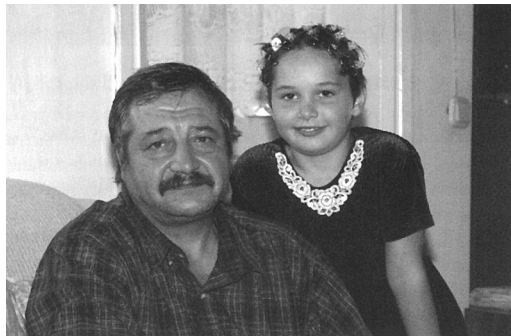
přišel v těle?“) a videa, připravené jako nástroj propagandy mezi občany, měly za cíl je vtáhnout do baptistické sekty, kde by otrávil jejich mysl. Tato literatura je vydávána ilegálně, videonahrávky nebyly nafilmovány Státním kinematografickým úřadem Uzbekistánu a ačkoli jejich myšlenky nejsou zcela zaměřeny tímto směrem, hojně této ideologii napomáhají. Tyto videomateriály a literatura podporují zostřování etnických konfliktů mezi různými národnostmi žijícími v Uzbekistánu i mezi občany vyznávajícími odlišná náboženství.“

V Uzbekistánu je nebezpečné mít doma dva výtisky jedné knihy. Podle názoru úřadů je druhý výtisk určen k misijní činnosti a proto je zabaven jako ilegální.

Když zástupci Hlasu mučedníků vstoupili do domu pastora Dosova a vyprávěli mu, že jeho příběh budou číst tisíce křesťanů po celém světě a budou se jistě za něho a celou jeho rodinu modlit, jeho desetiletá dcera Rút se nejprve ukryla, protože si myslela, že ti všichni cizinci přijdou k nim domů. Když ale viděla, že se naši pracovníci chovají přátelsky a pochopila, že Hlas mučedníků pomáhá rodinám pronásledovaných křesťanů, její nedůvěra se rozplynula.

Pastor Dosov dostává od Hlasu mučedníků pravidelnou podporu v rámci mezinárodního projektu ICA.

– *Hlas mučedníků*, Nový Zéland, 2004

Pastor Dosov se svou desetiletou dcerou Rút

Svatost versus dobrota

„Obléci nového člověka, který je stvořen podle Boha v pravdivé spravedlnosti a svatosti.“ (Efezským 4, 24 Škrabalův překlad)

Člověk si obvykle plete svatost s dobrotou, ačkoli se jedná o velmi rozdílné ctnosti. „Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré“ (Genesis 1,31). Po tomto „velmi dobrém“ však následovalo něco zcela odlišného.

„A sedmý den Bůh požehnal a posvětil“ (Genesis 2,3). Posvěcení spadá k docela odlišné sféře než dobrota.

Člověk může být velmi dobrý, aniž by byl svatý či oddělený pro Boha. Existují extrémní případy, kdy jsou lidé svatí bez toho, že by byli dobří. Kde najdete dobrotu u Gedeóna, Jáel či Jozua? Byli to oddaní bojovníci za triumf Božích vyvolených. Tím byli svatí. Ti, kteří čtou životopisy sv. Atanáše, Luthera či Kalvína, najdou u nich jen nezřetelné stopy dobroty. Tito lidé bojovali nelítostně za pravdu, která jim byla svěřena, a neúprosně bili do svých odpůrců. Pravda musí být vítězná.

Svatými se stáváme, když se sytíme správnou duchovní potravou.

Při jednom experimentu bylo zjištěno, že červi, kteří žijí obvykle ve tmě, mohou za určitých podmínek tento zvyk opustit a dát přednost světlu. Po každé když se chtěli červi stáhnout do tmy, dostali elektrický šok, kdežto když se vydali směrem ke světlu, našli hojnou potravu. Časem tyto bytosti, řečeno biblickým vyjádřením, „oblékli nového červa“. V protikladu ke zvykům svého vlastního rodu, dávali od té chvíle přednost světlu před tmou. Pak tyto „nové“ červy nakrájeli na malinké kousky a přidávali je do potravy, kterou sytili červy druhé; a hle, tito červi rovněž změnili své zvyky. S přídavkem těl nového rodu červů v potravě rostly z jejich ribonukleové kyseliny zásobárny paměti. Zřekli se tmy a dali přednost světlu právě tak, jako tvorové, jejichž těly se sytili. Podobné experimenty se prováděly s dalšími zvířaty.

Přejete-li si obléci nového člověka, člověka spravedlnosti a svatosti, musíte se sytit Kristem. On se stal tělem, aby se mohl stát vaším denním chlebem.

– Z knihy Richarda Wurmbraunda *Reaching Toward The Heights*

Nyní nám můžete také psát na naši e-mailovou adresu:

ppc-sf@gmail.cz

Další informace v angličtině lze najít na internetových adresách:

www.persecution.com

www.persecution.org

Starší čísla v elektronické podobě naleznete na internetové adrese:

mucednici.prayer.cz

H L A S MUČEDNÍKŮ

vychází pětkrát do roka.
V prosinci vychází dvojčíslo.

Bulletin vydává občanské sdružení
Pomoc pronásledované církvi.
K hlavním cílům tohoto sdružení patří:
a) poskytovat hmotnou a duchovní pomoc pronásledovaným a potřebným křesťanům
b) informovat veřejnost o pronásledování křesťanů
c) podporovat vydávání literatury, která vypovídá o křesťanských mučednících

Občanské sdružení úzce spolupracuje s celosvětovou misijní organizací *International Christian Association*.

PĚT HLAVNÍCH ZÁSAD

této misie je založeno
na Epištole Židům 13,3

1. Poskytovat (v příslušném jazyce) Bible, křesťanskou literaturu a vysílat křesťanské rozhlasové programy do zemí a oblastí, kde jsou křesťané pronásledováni.
2. Poskytovat v těchto oblastech pomoc rodinám křesťanských mučedníků.
3. Organizovat podpůrné projekty na pomoc věřícím, aby v zemích, kde byli pronásledováni komunistickým režimem mohli obnovit svá vyznání i civilní životy.
4. Získat pro Krista ty, kteří vzdorují evangelium.
5. Informovat svět o krutostech páchaných na křesťanech.

Tento bulletin lze bezplatně objednat na adrese:

Hlas mučedníků

pošt. př. 21

377 01 Jindřichův Hradec

Dobrovolné příspěvky je možno zasílat na účet:

**Pomoc pronásledované církvi
ČSOB Jindřichův Hradec
č. ú.: 131257607/0300
konstantní symbol: 379**

Čína

NAZPĚT DO JERUZALÉMA

Uprostřed hnutí čínských domácích církví existuje vzrůstající touha po misi, zejména v muslimských zemích a na Středním východě. Čínští církevní představitelé zmiňují, že evangelium má svůj počátek v Izraeli a pak se šířilo na západ, nejprve do Evropy a pak do Ameriky. Čínští křesťané nyní usilují vrátit „poselství o spáse“ nazpět do Jeruzaléma a pak oslovit muslimské obyvatelstvo Středního východu.

Na tomto plánu se již pracuje v provincii Sin-ťiang. Čínští křesťané tam pracují mezi ujugurským lidem, zvěstují evangelium a podporují růst církve. Je to obtížná práce. Jazyk i písmo je odlišné, ačkoli mnozí obyvatelé hovoří mandarínsky. Ujugurové se cítí utlačováni a ovládání čínskou vládou a Číňanům přirozeně nedůvěřují. Kultura obou etnik je velmi odlišná.

Přesto je tam evangelium na postupu. Pracovníci Hlasu mučedníků se nedávno účastnili setkání čínských a ujugurských křesťanů a sledovali, jak se obě skupiny vzájemně povzbuzují. Modlili se jedni za druhé a prosili Pána, aby budoval svou církev a přenesl věřící přes vody a oheň pronásledování.

Čínská církev se jistě nezastaví z svých hranic. Již dnes existuje tajná křesťanská práce čínských věřících na Středním východě. Tito bratři si ve dne sami na sebe vydělávají a v noci pak slouží druhým a hlásají Boží království.

Hlas mučedníků se snaží těmto odvážným křesťanům všemožně pomáhat. Jejich první žádost se vždy týká přímluvných modliteb – aby směle hlásali evangelium. Jeden z nich uvedl: „Modlete se za nás. Čína se může změnit jedině prostřednictvím evangelia. Za druhé, modlete se jednotu čínských křesťanů. A konečně, modlete se, aby čínští křesťané nebyli co se týče evangelia sobečtí, ale šli jako misionáři do arabských a muslimských zemí.“

Naši čínští bratři a sestry vědí, co to znamená následovat Krista, jak v Číně, tak v muslimských zemích, kam chtějí nést radostnou zvěst. Vědí, že vzteklé vody pronásledování budou hluboké a zrádné a že se proti nim rozhoří mnohé ohně utrpení.

Vědí však také Komu slouží a že Jeho zaslíbení jsou pravdivá.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, 2004